

דף יומי ZAGSINSKI NOMSIF AFAM

נזיר לה-מב

Halfway through the מסכת

A vort for halfway through the מסכת:

עד חצי המלכות וינתן לך (אסתר ד:ג)

יש לי כל said יעקב Well
יש לי רב said עשו and

(וישלח פרק ל"ג)

א"ר אלעזר מכאן לצדיקים שממונם חביב עליהן יותר מגופן וכל כך למה לפי שאין פושטין ידיהם בגזל (סוטה יב.)

תניא ר' אליעזר אומר אם נאמר בכל נפשך למה נאמר בכל מאדך ואם נאמר בכל מאדך למה נאמר בכל נפשך אלא אם יש לך אדם שגופו חביב עליו ממונו לכך נאמר בכל נפשך ואם יש לך אדם שממונו חביב עליו מגופו לכך נאמר בכל מאדך (ברכות סא:)

דתניא מקרעין על המת ולא מדרכי האמורי א"ר אלעזר שמעתי שהמקרע על המת יותר מדאי לוקה משום בל תשחית וכ"ש גופו ודלמא בגדים שאני דפסידה דלא הדר הוא כי הא דר' יוחנן קרי למאני מכבודתא ור' חסדא כד הוה מסגי ביני היזמי והגא מדלי להו למאניה אמר זה מעלה ארוכה וזה אינו מעלה ארוכה (בבא קמא צא:)

So I want to say the צדיקים care about what they have and at the same time they are happy with what they have.

But when it comes to learning תורה:

א"ר חייא בר אשי אמר רב תלמידי חכמים אין להם מנוחה לא בעולם בזה ולא בעולם הבא שנאמר ילכו מחיל אל חיל וכו. (ברכות סד.)

Maybe we can explain ר' טרפון's definition of wealth along these lines:

ר' טרפון אומר כל שיש לו ק' כרמים ומאה שדות וק' עבדים שעובדין בהן perhaps we can explain the significance of the number 100 as we find in חגיגה:

ואינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחד (חגיגה ט:)

Perhaps we can say 100 is a set number, but 101 is incomplete, it is restless just like the etc.. so when it comes to גשמיות perhaps we can explain like ר' טרפון that a wealthy man has 100 units of wealth, and not 101. But when it comes to learning וכו דומה וכו. With that introduction I want to say we have reached the halfway point in מסכת נזיר. Should we feel satisfied? Or should we feel restless with anticipation to finish the second half of the מסכת?

פ"ב פ"ג וכו. וכו.

Keep going. Don't stop

חצייה וכו. וחצי חצייה וכו. (עירובין פב:)

א"ר יוסף אין נזירות לחצאין (נדרים פג.)

דרש ר' זירא ואמרי לה תני ר' יוסף מאי דכתיב וכו. יצא אדם לפעלו יצאו צדיקים לקבל שכר ולעבודתו עדי ערב במי שהשלים עבודתו עדי ערב (בבא מציעא פג:)

Keep going all the way. You should be משלים.

דף יומי דגאסונס ומוסצא פאם

עץ חיים היא (משלי ד:ב)

The תורה is our life.

Someone who made it to the half way point:

אמר ליה דחיי טפי או דחיינא אמר ליה דחיי (ר' אלעזר תענית כה).

Some that didn't:

וא"ר יוחנן דואג ואחיתופל לא חצו ימיהם (סנהדרין קו:)

Finish the מסכת. Finish כולה כלה.

ובחרת בחיים (דברים ל:יט)

תנאים ואמוראים

יהודה בן פזי (ירושלמי נזיר כא:)(ירושלמי נזיר ו.)

Could he have been a תלמיד of רבי?

(שקלים ב:)

Perhaps פזי was also a woman's name:

The daughter of ר' חייא:

(יבמות סה:)

Well there was also ר' יהודה בריה דר' שמעון בן פזי:

Perhaps he was later. ר' יהושע בן לוי was a תלמיד of ר' שמעון בן פזי. ר' יהודה בריה דר' שמעון בן פזי was a תלמיד of ר' יהושע בן לוי who might have been a תלמיד of ר' יהודה בריה דר' שמעון בן פזי. ר' יהודה בריה דר' שמעון בן פזי was a תלמיד of ר' יהושע בן לוי.

בני בנים הרי הן כבנים

Perhaps in certain places in ש"ס the גמרא refers to them based on

בני בנים הרי הן כבנים (יבמות ע.).

One possible example:

1. אבדימי בר חמא בר חסא (שבת פח.).
2. אבדימי בר חמא בר דוסא (עירובין נו.).
3. ר' חמא בר ברתא דחסא (בבא מציעא פו.).

I want to suggest that דוסא was the son-in-law of חסא and חמא was his son and the גמרא in שבת that says the father of חמא was חסא, is לאו דוקא because חסא was really the grandfather.

Since I mentioned חסא I want to bring two places he appears:

אמר ר' נחמן האלקים אכלו כוורי לחסא (יבמות קכא:)

שכיב חסא ולא פקיד (כתובות פה:)

דף יומי דאטאס און זינסיגט דאס

OK. Next

ר' מיישא (חולין קלח:)

ר' מיישא (נדרים ח:)

ר' מיישא בריה דר' יהושע בן לוי (ברכות כג.)

ר' מיישא בר בריה דר' יהושע בן לוי (ברכות כד:)

of the two that appear in ברכות perhaps they are the same and בריה is דוקא because really he was בריה בר. If they are not the same then we would know that ר' יהושע בן לוי had at least two sons:

מיישא (ברכות כג.)

יוסף (פסחים ג.)

I want to say that these two גמרא's prove that he had at least two sons:

כדאמר להו ר' יהושע בן לוי לבניה יומא קמא לא תלושו לי בחלבא מכאן ואילך לושו לי בחלבא וכו..

(פסחים לו.)

כדאמר להו ר' יהושע בן לוי לבניה אשלימו פרשתיכו עם הציבור שנים מקרא ואחד תרגום (ברכות ח:)

Next;

מרי בר בריה דר' הונא בריה דר' ירמיה בר אבא

וכן תנא מרי בר בריה דר' הונא בריה דר' ירמיה בר אבא אל יפטר אדם מחבירו אלא מתוך דבר הלכה שמתוך כך זוכרהו (ברכות לא.)

The same מימרא is brought in עירובין סד עמוד א in the name of הונא בר ר' הונא. Similarly we find this earlier in עירובין :

אמר ליה ר' חסדא למרי בריה דר' הונא בריה דר' הונא בריה דר' ירמיה בר אבא אמרי אתיתו מברנש וכו. (עירובין כא.)

So I want to suggest that when it says his son it is דוקא, because he was really his grandson.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

תנאים ואמוראים

ר"ש לקיש

His wife was יוחנן ר' sister:

א"ל אי הדרת בך יהיבנא לך אחותי דשפירא מינאי (בבא מציעא פד.).

He had a son:

(תענית ט.)

He had a daughter:

(גיטין מז.)

He had a מקרי דרדקי:

(ר' חייא בר אדא כתובות קיא:)

Did he also teach the daughter?

Happens to be ריש לקיש holds (נזיר כט עמוד א)

The אבל מלמד הוא את בניו ואת בנותיו מקרא נדרים in משנה

(נדרים לה:)

מכאן אמר בן עזאי חייב אדם ללמד את בתו תורה שאם תשתה תדע שהזכות תולה לה ר"א אומר כל המלמד בתו תורה לומדה תפלות ר' יהושע אומר רוצה אשה בקב ותפלות מט' קבין ופרישות (סוטה כ.).

He also had a מתורגמן:

ר' יהודה בר נחמני מתורגמניה דריש לקיש (חגיגה טז.).

פורים for הלכות Some

Don't drink and derive: (this way משמע that way, ok פסק הלכה is etc...) don't drink and pasken.

אמר ר' יהודה אמר רב שתה רביעית יין אל יורה (עירובין סד.).

אמר ר' חנינה כל המפיק מגן בשעת גאווה סוגרין וחותרין צרות בעדו שנאמר גאווה אפיקי מגנים סגור חותם צר מאי משמע דהאי אפיק לישנא דעבורי הוא דכתיב אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעבורו ר' יוחנן אמר כל שאינו מפיק אתמר מכדי קראי משמע בין למר ובין למר מאי בינייהו איכא בינייהו דרב ששת דרב ששת מסר שינתייה לשמעיה מר אית ליה דרב ששת ומר לית ליה דרב ששת (עירובין סה.).

Don't drink and daven. The שיעור for פסק is a רביעית, so what is the שיעור for davening?

The היגע לשכרותו של לוש is until he is נזיר דף יא which we had in מזוג לו את הכוס שיעור

according to the רמב"ם at which point is words are meaningless.

(רמב"ם הלכות נזירות פ"א הלכה י"ב)

דף יומי דאטאס און זאצן

Where is That פסוק?

בצר אל יורה : בדקתי אחר המקרא הזה ואינו בכל הכתובים ושם בספר בן סירא הוא
(עירובין סה. רש"י ד"ה בצר אל יורה)

This is not included in רש"י's list of places where רש"י says "I don't know where it is" in the ש"ס in גליון הש"ס (ברכות כה :).

Here are 5 פסוקים that can only be found in ש"ס (Nowhere else, not even in ספר בן סירא).

1. בנות ישראל על ר' ישמעאל בכינה (גדרים סו.).
2. כי מבבל תצא תורה ודבר ה' מנהר פקוד (ירושלמי גדרים כד.).
3. אלה מועדי חגגיה בן אחי ר' יהושע (ירושלמי גדרים כד.).
4. החרש היה לבם (שבת קמז:).
5. בני אחתיה דר' טרפון הוו יתבי קמיה דר' טרפון פתח ואמר ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה יוחני (זבחים סב:).